

Parton

„De ő velem van s vén tükrébe fáradt
Közönnyel nézem árva magamat”
Juhász Gyula: Stanza a Tiszánál

*folyókat folyamokat áradatot nézve
nem éreztem még hogy az élet
folyik el egyre keskenyebb medrében*

*nem hittem hogy hajók tördelte tükörképem
nem egykorú s egyívású mögöttem nyújtózó
fákkal hogy a házak s falak közül hulladékkal
kihányva új őrült hamletek játszanak koponyámmal*

*hogy mindaz amit minden sejtem kódolt
mindaz amit az agy s a vágy magában tárolt
egy pondrónak életét átjárva talajjá lesz
bár színez száz s ezer virágot*

*vajon rímek kiülnek-e szirmaikra vagy kiölnek
akik méreggel hazugsággal permetezik a földet
s kihál az utolsó magyarral bizarr nyelvem*

Juhász Árpád Faun